

ת"פ 19901/02/14 - מדינת ישראל נגד עלי סרסור

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 19901-02-14 מדינת ישראל נ' סרסור
בפני כב' השופט ארז נוריאלי

המאשימה	מדינת ישראל
	על ידי ב"כ עו"ד יוהנה לרמן
	נגד
הנאשם	עלי סרסור
	על ידי ב"כ עו"ד בן בן יהודה

פסקי דין פלייים

הנכרע דין

- נגד האגס הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של לנצל רשות הרבים והשלת פסולת ופסולת בין ברשות הרבים - עבירה לפי סעיפים 13(א1) ו-4(א) יחד עם סעיף 2 - ו-4(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984 (להלן - "**חוק שמירת הניקיון**").
- עסוק ללא רישון או היתר זמני - עבירות לפי סעיף 14 עד סעיף 4 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, וסעיף 1 אחד עד פרט 5.1 לזו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשנ"ה-1995
- על פי האמור בכתב האישום, ביום 12.10.12 בין השעות 15:00-17:30 הגיעו משאיות עמוסות פסולת בינין לאזור ג.צ 196827/668751 שהוא שטח פתוח ברשות הרבים, בארבע הדמיונית שונות, והושלכו פסולת בין במקום. עד טען בעובדות כתב האישום, כי באותה עת עסק האגסס בהובלת פסולת ללא רישון עסק.
- כמו כן, מעובדות כתב האישום עולה, כי בחקירה הרלוונטית היה האגסס הבעלים של שלוש משאיות שמספריהן: 45-826-68, 44-388-15, 70-496-61 (להלן: "שלוש המשאיות").
- ביום 14.11.14 הודה האגסס בכך שעסק בהובלת פסולת ללא רישון עסק, הודה כי הוא הבעלים של שלוש מהמשאיות, וטען כי השליך חומר ממשאיות בשלושה מקרים בלבד.
- האגסס הכחיש כי מדובר בפסולת בינין. כמו כן, הכחיש כי שלוש ההשלכות בוצעו בשטח פתוח ברשות הרבים.
- לאור פסירת האגסס, מפורט לעיל, על בית המשפט להכריע האם הוכח מבחינה עובדתית כי המדובר בפסולת בוצעה ב"רשות הרבים".
- מטעם הממשאית הגיע באשר לנסיבות האירוע מר זו שחר, המשמש כמפקח וחוקר במשטרה הירוקה. עדותו לא תרמה לזיכור הסוביגו הרלוונטיות שבמחלוקת.
- על נסיבות המקרה הגיעו מר משה רבינוביץ, אשר עבד בתקופה הרלוונטית ביחידת הילום האמונה על מניעת מפגעים סביבתיים חתר המקדוד בעבירות של פסולת בבייה, ומר מאור פרנטה, אשר שימש בתקופה הרלוונטית כפקח ביחידת הילום ברשות הטבע והגנים.
- על התביעה רבינוביץ, מסר כי האמצעים בהם השתמש בעת תצפיות הינם מכשיר י"י פי אם לצורך איתור ר"צ מדויק ומצלמת וידאו ארוכת טווח אשר ממנה הופקו תמונות סטילס מקוריות בשלב מאוחר יותר.
- על התביעה פרנטה השתמש בעת התצפית במשקפת ארוכת טווח.
- לדבריו, הרשושים שאינם מופיעים בסרטון ווידאו ושנרשמו בדוח שהוגשו לבית המשפט, נלקחו מפנקס שנשא עמו ואשר שימש אותו לצורך רישום בזמן אמת.
- הפנקס אל צורך לחומר החקירה ואינו מצוי בהרשד ידו של העד. על אף זאת טען העד שהרישומים נכונים ונכתבו על ידו מיד לאחר הפעילות.
- כידוע, קנבצ בפסיקה בהקשר לכלל "הראיה הטובה ביותר" כי יש להשג בהית-בית-המשפט את הראיה הטובה ביותר שניתן להזכירה העובדה שאותה מבקש הוא להוכיח.
- בדוד של הכלל קבעו הריטים המתמחים בהאתה של ראה משפט בנסיבות סמוכות כאשר למשל, מקום שהמסמך המקורי אבד או הושמד.
- כלכל, דרשד עד ליתן טעם ראוי לא-הגנתו של המסמך המקורי. כך קנבצו בע"פ 869/81 שניר נ' **מדינת ישראל** (פרשת שניר [5]), בעמ' 206: "...ש מבין **חכמי המשפט שההבטאון, כי כל שנוחר מכלל הראיה הטובה ביותר הוא, כי המקור של מסמך פרטי (להבדיל ממסמך ציבורי) בריר להיות מוגש לבית המשפט כדי להוכיח את חובתו, אלא אם ניתן להסביר העדרו של המקור, הא ותו לא...**".
- על התביעה פרנטה אל היתר הסבר כי היתר הסבר ראוי להעדרו של הפנקס אל 22-25 קובץ בעמ' 22 ל"למשל עדותו בעמ' 24 וקבץ בע"פ 21-15), מחזור ז' רובץ לפותחו של התביעה.
- על התביעה רבינוביץ, האיר בחקירתו הראשית בבית המשפט את השטח בו הושלך הפסולת: "**השטח, זה בעצם אני לא יודע בדיוק מה המקום, אך הכניסתי אליו ללא שער, כאשר כל החלק האמורו שלו פתוח ונגבל בשטח מיוער. שטח פתוח, נשעה לרבים, שטח פתוח בחטות הרבים**" (י' למשל, עמ' 8 לפרוט' ש' 12-11).
- העד ציין כי נכנס לשטח בהליכה גולת מתוך האטח המיוער, לנקודה שבה בוצעה העבירה (י' עמ' 8 לפרוט' ש' 16-15).
- ברם, בחקירתו הנגדית, מששאל העד לגבי התמונות שלדבריו צולמו על ידו מתוך השטח האמור (י' דף שישון 38 בתק. המוצגים), הסתבר שהתמונות צולמו מהשטח הפתוח ולא ממקום השלכת הפסולת עצמה.
- במהלך החקירה הנגדית של עד התביעה, צצו ועלו סימני שאלה בהקשר למועד צירופם של התמונות הרלוונטיות לחוק החקירה הטיבית העילום של אותן תמונות, לא התבררה עד תום. סימני השאלה לא הוסרו.
- אל או אף זו, במהלך עדותו של העד י' 17 - 18 ש' 32 ואילך) אבדור כי העד עצמו לא נכנס לשטח ולא צילם תמונות בתוך השטח עצמו.
- לדבריו, לא עשה כן הית וחשש שביחיו בו.

הננה

- בהודעתו במשטרה ציין האגסס כי בבעלותו עסק להובלת וחמש משאיות, וכי הוא מנהלם היחיד שי ששה נהגים וסדרן עבודה (י' 7/ש' 6-5).
- האגסס טען בחקירתו כי סדרן העבודה ביצע את העבודה מיוזמת. לדבריו סדרן העבודה היה חדש בעבודתו (עמ' 33 ש' 14-4).
- אני טען אומון בדבריו האגסס לפיהם סדרן העבודה ביצע את העברת הפסולת ללא ידיעתו ללא אישורו של האגסס.
- משכר, ככל שאבקע כי מתקיימים סידות העבירה, יש להרשע את האגסס בבצועה.
- עד עולה מהודעתו של האגסס במשטרה, 7/ש, כי ככלל הוא נוטל חומרים מהכבישים, כגון חומרי חציבה ואדמה, ואינו מנה במסגרת עבודתו להוביל פסולת בינין. בהודעתו, 8/ש חוסף כי במקרה נוכחי הוזמנו עודפי עפר.
- 29 חוף האמור (י' 7-10).
- אל או אף זו, האגסס אף תמחר את עלות ההובלה אותה מנה עובד הובלת פסולת בינין (7/ש' עמ' 5 ש' 10-12).
- בחקירתו הראשית טען האגסס כי החומר שהושלך אינו פסולת בינין, אלא חומר חציבה וחומר מילוי בשטח פרטי ומגודר (י' עמ' 28 ש' 6).
- בחקירתו הנגדית, חוסף האגסס וחזר את הפסולת שהושלכה: "...**ההבדל בין פסולת בינה שהו הריסות של בינין או מבנה, פסולת עפר הוא מה שחופרים מהכבישים.. פסולת בינין זה הריסות מקלטים, בינונים והחומרים שיוצאים מחומרי בינין**" (עמ' 30 ש' 16-21).
- רסותו זו בסותר בעילל מהתמונות שהוגשו להדברות בענין עצמן (י' 3/ת קבצום שמשפרים 0247, 0248, 0260, 0262, 0250-0251).
- על ההגנה, רם רמאנר בעד אל רחמון, בעל השטח, חזר בחקירתו הראשית את נסיבות האירוע ואף את השטח עצמו. לדבריו, חזר זה אף מתגלית א-אמת לגבי טעם של עדות, המתייחס לספר.
- לדבריו, מדובר בשטח פרטי, מגודר, שבצדו האחד שער כניסה אחד ויחיד (י' עמ' 35 לפרוט'). העד הדגיש כי את תכולת המשאיות שכפו המובילים בשטח הפרטי שלו, וכדבריו: "**מה שאנו רואים בשטח מעבר לדור נשפך מהמשאיות אלה?**"
- לא הם שפכו רב בשטח שלי, מאחורה אין כניסה כלכל, משאית לא יכולה להיכנס לשם" (י' עמ' 37 לפרוט' ש' 19-20).
- על ההגנה שב ודגיש כי מדובר בשטח פרטי, שטח מגודר שאדם זר אינו יכול להיכנס אליו (י' למשל עמ' 37 לפרוט' ש' 28-17). עדותו זו לא נסותר.
- עד עד זאת, מששאל לעניין סוג הפסולת, השיב העד: "...**הם שפכו חול עם חצץ. לא למשל עמ' 37 לפרוט' ש' 5-4**".
- אינו מקבל בהקשר זה את עדותו של עד ההגנה ואינו קובע כי מדובר בפסולת בינין.
- אף כי אל קיבלו את עדותו של עד ההגנה בהקשר לפסולת, אין במסקנתו זו כדי לקבוע כי חלקים אחרים בעדותו אינם מרוממים, וזאת כפי שנקבע, בין השאר, בעמ' 869/81 מוחמד שניר נ' **מדינת ישראל**, לח (4) 169, שם התייחס כ"ב השטח פ"י מעגל" לשאלת פסולת של עדות. חתר ואישור חלקה האחד ודחיית חלקה האחר מלקה חלקה אחרת אינן "**אם מתעורר ספק או אף מתגלית א-אמת לגבי טעם של עדות, המתייחס לספר**" נושאים, אין כל הצדקה להרחבתה האוטומטית של המסקנה זו כל חלקיה האחרים של העדות, כהתגברת אירועים מסויפות וממושכס. מה שמתחייב במקרה של גילוי א-אמת הוא בנדר בחינה, על-פי ההיגיון והשכל הישר, מה ההשלכה של אי האמת על יתר החלקים של העדות, וכל אמת מידה אוטומטית, שאינה כרוכה בבדיקה עניינית, לא תצלח".

פן משפטי

- "פסולת בינין"
- הגדרת "פסולת בינין" רחבה היא. כך ברע"פ 8478/10 איליאס נ' **המשדר להגנת הסביבה**, קבע כ"ב ה'ש' רובינשטיין:

"פסולת בינין מוגדרת בחוק כ"**חמרים ושיירי חמרים המשמשים לבניה, או משמשתמים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים...**"

"המבנה הוא מהותי, כלומר חומרי בן מסובים שונים המושלמים בו ומוזוים מפגע סביבתי ואסותני, יראו בם פסולת בינין על פי החוק."

"רשות הרבים" או "רשות היחיד";
- סעיף 2 לחוק שמירת הניקיון קובע:

"לא ישליך אדם פסולת, פסולת בינין או גרוטות רכב ברשות הרבים או ברשות הרבים לרשות היחיד, ולא ילכלך את רשות הרבים".
- סעיף 1 לחוק שמירת הניקיון מגדיר "רשות הרבים" מהי -

"רשות הרבים - כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש או עובר בו למעשה".

מתוך סטרה להגשם אל תכולת החקירה, שעיניה משרה על התיקון ועל איכות הסביבה ומטעו לכלול והשלת פסולת בינין באופן מוסדר, פירשה הפסיקה את המונח "רשות הרבים" באופן מרחיב.
- ברע"פ 8478/10, איליאס נ' **המשדר להגנת הסביבה**, קבע כ"ב ה'ש' רובינשטיין:

"בסעיף 1 לחוק שמירת הניקיון נאמר: 'המשדר הרביעי' או 'רשות הרבים' היא 'כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש בו עובר בו למעשה. לא תהיה רשות הרבים' כ"ב השטח פ"י מעגל" לשאלת פסולת של עדות. חתר ואישור חלקה האחד ודחיית חלקה האחר מלקה חלקה אחרת אינן "

המסקנה, אףני הגדרה רחבה, לפיה גם אם נמצא שטח בעלות פרטי, כפי שטען בעניינינו, ניתן לראות בו רשות הרבים לעניין החוק, וההוכחה היא אמפירית, לא פורמליסטית.

למילים של החוק הוא, שלא להפשי העובדות של 'חומרי רשות' על אף ייתכונם או המדובר במקרה פלוני בשטח פרטי או שטח ציבורי, ולצמצמם אסלה אם אין משמעות הציבור בפועל בשטח המדובר מעבר לסכנת היתווים הסביבתי מונעת מן הפסולת, קיימת סכנת נוספת, שבביעוד פיקוח ושיוליו מותאמים - הציבור העושה שימוש בשטח עלול להיפגע מן הפסולת, ויש להכניש שטכאן הזהירות היתרה שנקטה המחוקק. הפרשנות הפורמליסטית שסוצה המבקש למונח 'רשות הרבים' אינה עולה אפוא בקנה אחד עם לשון החוק ותכליתו. אכן במשפט פלילי עסקינן, אך הוראות הברורה של המחוקק מדברת בעדה."
- דין והכרעה**
- השלכות הפסולת**
- האגסס הודה כי המשאיות ששימשו להובלת הפסולת לשטח כן בבעלותו, הודה כי המשאיות הגיעו לשטח במעורים הנקובים בכתב האישום בשלוש הדמיוניות שונות, והודה בעיסוק בהובלת פסולת ללא רישון עסק (י' פרוט' מיום 19.11.14).
- נגבולת סיכום מתצאם מתצפית (י' 1/ת), שנערכה 12 ימים לאחר האירוע על ידי מר רבינוביץ, גרשם כי בשעה 15:30, משאית הייבר לבנה, המשאת ארגז לבן עם פסים כחולים בקצה, שמספרה 70-496-64 , שפכה פסולת וצאזה מהשטח בשעה 15:32.
- בדוח" הפעולה שנערך 3 ימים לאחר האירוע על ידי מר פרנטה (י' 8/ת), גרשם כי בשעה 15:20 לערך, שפכה את תכולתה משאית וולום עם קבינה לבנה, קישוטים אפורים בצדדים, ארגז לבן עם פסים כחולים (י' פרוט' מיום 14.11.19).
- אף כי כ"ב השטח פ"י מעגל" לשאלת פסולת של עדות, חתר ואישור חלקה האחד מלקה חלקה אחרת אינן "**אם מתעורר ספק או אף מתגלית א-אמת לגבי טעם של עדות, המתייחס לספר**" נושאים, אין כל הצדקה להרחבתה האוטומטית של המסקנה זו כל חלקיה האחרים של העדות, כהתגברת אירועים מסויפות וממושכס. מה שמתחייב במקרה של גילוי א-אמת הוא בנדר בחינה, על-פי ההיגיון והשכל הישר, מה ההשלכה של אי האמת על יתר החלקים של העדות, וכל אמת מידה אוטומטית, שאינה כרוכה בבדיקה עניינית, לא תצלח".

סביר

- במהלך חקירתו של עד התביעה מר רבינוביץ נתגלו תחירות בעדותו בהקשר למיקום צילומי התמונות, ולא אבדור אם נכנס לשטח הרלוונטי אם לאו.
- כמו כן, הסתבר כי התמונות שצולמו לא תיעדו את כל השטח הרלוונטי ולא אבדור מיקומה המדויק של הפסולת שהושלכה.
- אף כי ניתן להסיק מעדותו של מר רבינוביץ וחומרי הראיות, האם השטח היו גיש לציבור, האם הציבור מנה לציבור בו או האם העד עצמו נעצו עבר בשטח.
- אין קובע כי לא הוכח למעלה מספק סביר כי מדובר בנכס אשר הציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או משתמש בו או עובר בו למעשה, ומשכך לא הוכיחה התביעה על פי דין כי מדובר בשטח ציבורי.
- שקלול בחינת האפשרות להרשע את האגסס בסיפא של סעיף 2 לחוק שמירת הניקיון, דהיינו בהשלכת פסולת בינין ("י' עמ' 22-23).
- בעניין הראשית העבירה פספיצית זו הובעו דעות מגודות בפסיקה. ראה עמדת כ"ב ה'ש' פרייז, כפי שהובעה בתק. (י' 11-10-16554, **מדינת ישראל נ' מסאורה ואח'**, [פורסם בבזב] בעמ' 28 להלכ"ד; וראה עמדת כ"ב ה'ש' דסקין בתב. (י' 04-1768, **המשדר לאיכות הסביבה ב' נ' עמי אמיתי הובלות בע"מ**, [פורסם בבזב] בעמ' 16 להלכ'.
- אולם, כפי שפורט להלן, לא נמצאץ להירשד לעניין זה.
- בהודעתו במשטרה, התייחס האגסס לשאלת מקור החומר שהושלך בשטח: "**זה עודפי עפר. זה מהכפר. מישוה רצה לבנות ויש חלקה שעשישו שם ינקיו וחציבה**" (י' עמ' 4 ש' 4-1).
- האגסס לא נחקר על כך בחקירה נגדית ולא הוצג ראיות בהקשר לסוגיה זו של העברת החומר, ומקורו.
- מסקנתו היא, כי לא ניתן לקבוע למעלה מספק סביר כי יסודות העבירה מתקיימים, קרי, כי הפסולת העוברה מ"רשות הרבים".
- פניני פסולת בינין לאחר שאינו מורשה**
- המשאיות בנסיבותיו בהקשר להרשע את האגסס בעבירה חלופית של השלכת פסולת באתר שאינו מורשה לכך (להלן: "**העבירה הנוספת**") (י' עמ' 42 ש' 20-24).
- בהודעתו במשטרה, הודה האגסס כי אין מדובר באתר פסולת (7/ש' עמ' 3 ש' 2-3 וכן ש' 7-8).
- על אף זאת, בהשקף עדותו טען עקב יגבל אישור להשלך בקוים את החומר, אשרו שניתן לו על ידי התיקריי (י' 7/ת עמ' 4 ש' 11 ואילך).
- מדובר בטענה בעלמא, הוסר כל כוסיו, והעובדה שההגנה נמנעה מלדבר עד לרלוונטי על מנת לבסס טענה זו תעמוד להכותה.
- אף השטח 4/י אינה יכולה לטעי עד ההגנה, באשר המסמך לא הוגש כראיה לתוכנו (י' עמ' 36 ש' 29-30).
- הוראת סעיף 184 לחוק סדר דין הפליל עוסקת בהרשעה בעבירה שאשמת האגסס בה נתגלהמן מן העובדות שהוכחו כפי בהמשפט.
- על פי מבחניו של סעיף 184, ניתן להרשע את האגסס בעבירה שאינה מופיעה בכתב האישום, כל עוד ניתנה לאגסס "הזדמנות סבירה להתגונן". ראה דנ"פ 4603/97 אהרן **שמואל נ' מדינת ישראל**, נא (3) 160.
- עון בחומרי הראיות מלמד, כי נשוא חקוות השלכת הפסולת בשטח הרלוונטי, עלה בחקירתו של האגסס נגידון על ידי הצדדים.
- בחקירתו הנגדית, בינוע להודעתו במשטרה, עמד האגסס על כך שכלכל, הוא או מי מטעמו, משלך חומר רק בכיפוף לתמן אישורים מתאימים ובכפוף לכל דין (י' עמ' 29 ש' 18-24 ועמ' 33 ש' 19-17).
- האגסס חזר וציין כי סדרן העבודה הוא ששמן את כל הנחיתות הנוגעות להשלכת הפסולת בשוא התביעה, לרבות הנחיתות הנוגעות למקום השלכתה (י' עמ' 32 ש' 28-23). סדרן העבודה לא זומן להעיד.
- כפי שציין לעיל, לא נתין אומון בדבריו האגסס, לפיהם לא ידע על השלכת הפסולת בשטח הרלוונטי.
- לאור כל האמור לעיל, נזה דנעת כי לאגסס ניתנה "הזדמנות סבירה להתגונן" מפני העבירה הנוספת וכי יש להרשעה בה.

סוף דבר

- אני מזכה את האגסס במיבוצ עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים- עבירות לפי סעיפים 13(א1) ו-4(א) יחד עם סעיף 2 - ו-4(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד - 1984.
- לאור הדחייתו של האגסס אין מרשיעו בעבירות של פסוף 14 אחד עד סעיף 4 לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, וסעיף 1 אחד עד פרט 5.1 לזו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי), התשנ"ה-1995, וכן אין מרשיעו בעבירה של פניני פסולת אחר שאינו מורשה, בשלוש הדמיוניות שונות, בניגוד לסעיפים 13(א1) ו-4(א) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984.

עמוד 2

כל הנכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il

ניתנה היום, כ"א אדר תשע"ה , 12 מרץ 2015, במעמד הצדדים.